

ТИСЯЧІ ЛОТИШІВ ДЕМОНСТРУВАЛИ У РІЧНИЦЮ МАСОВОГО ВИСЕЛЕННЯ

Москва. — Як повідомляє агентство Ройтерс, в Латвії тисячі осіб демонстрували з приводу річниці масового виселення за наказом Йосифа Сталіна, що відбулося в 1941 і 1949 роках.

Демонстранти маршували вулицями столиці Латвії Риги і складали вінки в пам'ять своїх співгромадян, яких «переселили» в надалі закриті СРСР. Західні історичні припускають, що кількість осіб з Латвії, які з наказу Сталіна були виселені, перевищила 320.000. Більш 210.000 виселено у трьох хвилях терору, — між 1940-41 роками, між 1945-46 роками і в 1949 році. В тому часі виселено також естонців і литовців, зокрема в 1949 році, за спротив колективізації.

Советське агентство ТАСС признає, що демонстрація була чисельна, але дисиденти і екстремні групи подають, що було 10.000 протестуючих на вулицях столиці. Посадник міста Риги вперше дозволив на офіційне відзначення сумної річниці та прибирав, що буде поставлений пам'ятник в пам'ять виселених.

В минулому це дозволялось відзначати річницю виселення в Сибір, як не було це дозволено також в Естонії і Литві.

Тепер агентство ТАСС подало, що також в Естонії були відзначення виселення її мешканців в Сибір, але не відомо скільки осіб брало в ньому участь.

В суботу хор „Думка” виступить на Союзівці

В суботу, 18-го червня ц.р., у навічч'я Дня Батька, виступить на Союзівці відомий хор „Думка” з Нью-Йорку під батуткою диригента Семена Комірного. Хор саме недавно повернувся з успішної поїздки по Європі, де також брав участь у величезних святкуваннях 1000-річчя Християнства в Україні, що відбулися в Лондоні. Хор, очевидно, виконає деякі нові релігійні пісні. Початок концерту в год. 8-ї вечора.

Помер Микола Крумшин

Кінгсвін, Н. Й. — Вініз 15-го на 16-го червня ц.р. помер тут у місцевій лікарні на 66-му році життя внаслідок атаки серця Микола Крумшин, відомий будівельний контрактор, громадський діяч та щедрий жертводавець на громадські і народні цілі.

Микола Крумшин народився в Лісниках, повіт Підгайці, у Західній Україні. Від молодих літ був активний в юнацтві ОУН. В Америці став відомим контрактором. Він перебував у дім Плату в Нью-Йорку, новий будинок НТШ в Нью-Йорку, побудував дім сеньйорів „Галіч” на Союзівці та був будівельним-контрактором в будинку УНС в Джерзі Сіті.

Поруч активності в українській громаді він визначився особливо щедрим жертвувачем на українські цілі, народні установи та акції.

Покійний Микола Крумшин був членом УНСоюзу і також подбав про те, щоб усі члени його родини були членами УНСоюзу.

Залишив у смутку дружину Олександру та дочки Любу і Соно. Інформації про паханідки і похорони будуть подані в чергових числах нашого щоденника.

Виходить книжка, яка дуже потрібна

Джерзі Сіті, Н. Дж. (О. Кузьмович). — Ше застане ніколи за довгі роки нашого поселення поза межами України не мали ми стільки потреби для постійного вивчення неукраїнців нашого давнього минулого, як саме у цьому році, коли відзначаємо 1000-річчя Християнства в Україні.

І тут включилися справді всі українці, не лише науковці і знавці історії нашого християнства, але кожний звичайний громадянин, читаючи раз-у-раз в чужинській пресі та довідниках про „1000-річчя християнства Росії” старастея спростовувати, пише, говорить і як лише вміє пояснює складну історію нашого народу і наших Церков.

Саме тому так дуже ми відчуємо брак відповідного довідника із хронологією всіх подій в англійській мові, яка сьогодні стала справді міжнародною коли йдеться про порозуміння між народами.

Тому, коли до редакції „Свободи” зайшли представники Крайового Комітету Тисячоліття Християнства в Україні і наш колега „по перу” ред. Осип Зінкевич з вісткою, що у червні появиться енциклопедична хронологія п.н. „Тисяч років Християнства в Україні” в англійській мові, це була справді радісна вістка.

Видання, як пояснили нам представники комітету д-р Юрій Солтис, голова Ділового Комітету і його заступник Вячеслав Вишневський, це спільна праця цілою рядку українських молодих професіоналів, як також знавців того питан

Ред. О. Зінкевич (посередні) з відбитками зложеного вже матеріалу книжки. До редакції „Свободи” зайшли з ним д-р Ю. Солтис (ліва) і В. Вишневський.

я, які під проводом ред. О. Зінкевича і Андрія Сороковського, докторанта історії Церкви виконали це велике завдання.

Енциклопедія появляється першим накладом в 4.000 примірників і головний керівник цієї праці ред. О. Зінкевич відразу дає нам прогляд видання та пояснює, що книжка складається із десяти розділів, в яких

Пастора О. Гарбузюка обрано віцепрезидентом Міжнародної ради християнських церков

Кейп Канверал, Фла. — У дніх від 6-го до 16-го червня ц.р. тут відбувся 12-ий Конгрес міжнародної ради християнських церков фундаментальної вітисвангельської християнства, яке стоїть в опозиції до прокомуністичної Світової ради церков.

Участь у Конгресі брали делегати й гості з цілого світу. Пільки з одних Філіппін прибули на конгрес понад 150 делегатів, а з Південної Африки делегати на чолі з Єпископом Ісааком Мокмоеном репрезентували понад 4,5 міль. вірних. Дуже добре була зареєстрована Південна Америка — хор з Бразилії і численна делегація з Аргентини, Еквадору й інших країн. З Європи прибули делегати з Голландії, Німеччини, Англії, Франції, Швейцарії тощо.

Доповіди виголосили такі визначні промовці, як д-р Карл Мекінгасер, президент ради, д-р І. Гірос, лідер

У Філадельфії плянують маніфестацію

Філадельфія (КОНЛПУ). — Місцевий Комітет Оборони Національних і Людських Прав України закликає громаду Філадельфії і околиць взяти участь у маніфестації і молебні в неділю, 26-го червня ц.р., о год. 6-ї по полудні, перед Будинком Незалежності, при Честнат вул. між 5-ою і 6-ою вулицями, щоб в рамках святкувань 1000-ліття Християнства України українською дією урочисто відзначити у Філадельфії цей важливий ювілей.

Важливістю маніфестації лежить у сучасних світових подіях: на початку цього місяця під час відвідин в

У Йонкерсі відбудеться триденний Фестиваль

Йонкерс, Н. Й. (Д. Мотрук). — Осередок Спільки Української Молоді в Йонкерсі є мабуть єдиний з організацій, що власними силами спроможний організувати та провести два фестивалі річно, включно з власною програмою. Один денний фестиваль прикінці літа влаштовується з рамені Відділу парків повіту Вестчестер, а у червні — 24-го, 25-го і 26-го буде триденний Фестиваль, який влаштовують суміш із парфівіаніями церкви св. Михайла на церковній площі. Недавно збудована церква потрєбує внутрішнього викинення і за придбання фондів взялися місцеві сумішні, які із своїх збірок на фестивалі досі зложили вже 6.000 дол. на церковні вітражі.

Цей фестиваль вимагає багато місяців підготовки і цього року біля 20 комітетів з різних ділянок очолили — молодий дружинник Петро Дуда та Доротея Турчинська. Новим додатком до фестивалю буде 48-сторінкова програма, яка спеціально призначена неукраїнцям з інформаційними привчаннями українській тематичній та 1000-ліття Християнства в Україні.

Атракцією фестивалю є ансамбль „Чайка” — 50 танцюристів, якими керує хореограф Орест Русинко. Вони під час свого кількарічного існування відідали вже багато різних місць, виступали перед різною публікою, а їх найновіший виступ був на сьейтовому фестивалі Джорджії.

У багатій програмі виступатимуть молоді танцюристи „Калина” та найменші сумішні, якими керує В. Юрчинок. Під час цього фестивалю буде приєднати оркестра „Два кольори” та музика до танців Миколи Лойдзі. З гостями беруть участь: Микола Голдик — соліст, ансамбль „Гайдамаки” (диригент В. Васко), дует — Ліда і Зеня Джус та місцевий церковний хор, диригент д-р Олег Сохан.

На фестивалі будуть бузкі із перерізними речами для купівлі, а також різні розваги для дітей і старших.

Крім багатого на українські страви кухні варто відмітити, що буде дві лотерії, де перше і друге місце — це виграша тижневої подорожі до двох осіб до Акапулько та триденної до Багамс

ВІРМЕНІЯ ВИМАГАЄ ПРИЄДНАННЯ НАГІРНОГО КАРАБАХУ

Москва. — У середу, 15-го червня, Верховна Рада Вірменської ССР одноголосно прийняла резолюцію, яка закликає приєднати до Вірменії Нагірно-Карабахську автономну область, яка входить до складу Азербайджану. Сесія Верховної Ради Вірменії тривала п'ять годин і передавалася на місцевій телебаченні.

Голова Президії Верховної Ради Вірменії Грант Восканян оголосив про прийняття резолюції, вишовши з будинку, де відбувалася сесія і де зібралось тисячі вірменів. У Москві про рішення сесії оголосили представники вірменської церкви Тігран Гурегян, який виступив перед кількома сотнями своїх співвітчизників, які зібрався на місцевому вірменському цвинтарі. Вони зустріли його повідомлення аплодисментами.

У понеділок, 13-го червня, Президія Верховної Ради Азербайджану висловила проти передачі Карабаху Вірменії. У п'ятницю відбулась сесія Верховної Ради Азербайджану, яка, як очікують, затвердить резолюцію своєї президії. У зв'язку з цим, зауважують західні спостерігачі, в СРСР нагостіть безпрезидентна „конституційна криза”, коли керівництво двох союзних республік зайняло протилежні становища.

У лютому центральне партійне керівництво у Москві відкинуло прохання вірменів про приєднання Нагірного Карабаху, викликавши багатотисячні демонстрації в обох республіках і в самій автономній області. Багатотисячні страйки на несли економічні Закавказзя серйозної шкоди, а під час вірменського погрому в Сумгаїті загинули десятки людей, переважно вірменів. Газета „Московські Новості” повідомляла, що вірменські райони азербайджанської столиці Баку патрулюють воїки, щоб попередити напади на вірменів.

В резолюції, прийнятій у середу Верховною Радою Вірменії, говориться, що переважна більшість вірменів і мешканців Карабаху виступають за приєднання автономної області. 20-го лютого за приєднання до Вірменії проголосувала карабахська Верховна Рада, а через місяць цю прохання підтримало місцеве партійне керівництво, яке заявило, що включення області до складу Азербайджану в 1923 році було неправосильним.

Представник вірменської церкви у Москві Т. Гурегян заявив, що тепер вірмени будуть чекати рішення центрального уряду, від якого в кінцевому результаті залежить доля Карабаху. „Всі ми очікуємо справедливого рішення”, — сказав він.

Опублікували список делегатів на партійну конференцію

Москва. — Советська газета „Московська Правда” опублікувала у вівторок, 4-го червня ц.р., список 319 делегатів від партійних організацій Москви, які братимуть участь у партійній Конференції. Конференція як відомо, розпочнеться 28-го червня. Західні дипломати, політичні спостерігачі і акредитовані в Москві кореспонденти опиняться в цей список, як частину перемоги” прихильників політичної гласності і перебудо, що її анулював і почав систематично здійснювати теперішній генеральний секретар ЦК КПРС Михайло Горбачов. „Перемога” прихильників М. Горбачова полягає в тому, що, наприк

У СВІТІ

ЗГІДНО ІЗ ЗАЯВОЮ ЄВРОПЕЙСЬКИХ дипломатів в Об'єднаних Нацях в Нью-Йорку, країни Західної Європи розпочали новий натиск на Америку та Адміністрацію президента Рональда Регена щоб віддати бою частину із своїх заделгостей до ООН. Фонди ООН вичерпаються вже у вересні ц.р. Державний секретар Джордж Шуц звернувся до генерального секретаря ООН Гаві Переза де Куейра з проханням щоб перелати йому листу що досі зроблено для поліпшення ефективності ООН.

ЯК ІНФОРМУЮТЬ ЖУРНАЛІСТИ, в Сальвадорі панує загально великий неспокій серед населення із-за неспівного майбутнього. На це складається не лише затяжна війна і політична ситуація, але в останньому часі також сумні вістки про смертельну недугу президента Хосе Наполеона Дуарте.

В ІРЛАНДІЇ І ВЕЛИКОБРИТАНІЇ є затурбовання звільнення Патрика МекВейта із-за браку певних доказів його вини у серії бомбардувань в 1980 році. Як відомо, Ірландія і Великобританія підписали тепер договір, що обидва уряди будуть видавати політичних злочинців. Прем'єр-міністр Маргарет Тачер є дуже занепокоєна тим, що ірландський суддя звільняє також терориста як П.МекВейт, вина якого є яскрава.

ПРОВІДНИК КОНТРАС в Нікарагуа звернувся до Уряду ЗСА з проханням про допомогу у зброї, щоб зміцнити свою позицію у переговорах зі сандіністами. Однак Уряд ЗСА поділений у своїх поглядах.

ГОЛОВНИЙ ПРОКУРАТОР Елвін Міз доручив видалити з американської території члена Ірландської республіканської армії до Великобританії на цій підставі, що він прибув до ЗСА нелегальним способом. Його мають судити у Великобританії за вбивство британського військового.

ПІСЛЯ ВИБОРІВ У ФРАНЦІЇ, що відбулися останньої неділі, президент Франсуа Миттеран виголосив на державній телебаченній мережі промову, у якій запевнив населення, що соціалістичний уряд, хоча не дістав більшості у в виборах до уряду, а лише 276 мільців на усіх 577, буде старатися затримати спокій і спокій у Франції. Президент у промові подав також свої головні цілі у наступних сімох роках, що включає повне знесення границь у Західній Європі. Це має наступити у 1992 році.

СВІТОВА ПРЕСА ЗАГОВОРІЛА ПРО ПІДПІЛЬНУ УКЦЕРКВУ

Джерзі Сіті, Н. Дж. — Як подає кореспондент „Нью Йорк Таймс” Сердж Шмеммен з Києва, 16-го червня ц.р., там відбулися величаві відзначення 1000-річчя Християнства у соборі св. Володимира, які передавали по гучномовцям на бульварі Т. Шевченка. Однак усі ці святкові Літургії були під знаком 1000-річчя „християнства Росії”, а не України. Але кореспондент „Нью Йорк Таймс”, інтерв'юючи що подію, подає історію християнства в Росії і відмічує проблему різних релігій в СРСР. Він також подає, що внаслідок офіційних святкувань в Києві Український Культурологічний Клуб в Києві скликав зібрання у справі 1000-річчя Християнства, тому що християнство відбулося в Києві і, як пише кореспондент, „дало підвалини українській нації”. Також він інформув про Богослужіння в тому приводе в Західній Україні, які відбуваються потайки, в каплицях і в лісах.

Більше на цю тему подає щоденник „Стар-Леджер”, також з 16-го червня ц.р., за агентством Ройтерс. Там сказано, що Степан Хмара, активіст Української Католицької Церкви, яка від 1946 року пішла в підземелля, поінформув чужинських кореспондентів, що святочні Богослужіння з відзначенням 1000-річчя Християнства в Україні відбулися біля Львова 29-го травня і 5-го червня ц.р. Вони були зовсім не зв'язані з офіційними святкуваннями Російської Православної Церкви в Києві, на якій були чужинські представники Церков і дипломати. У своєму інтерв'ю з чужинськими журналістами С. Хмара подав, що одна святкова Служба Божа відбулася в містечку Бунів, а друга в лісах біля містечка Біличини.

Священник Михайло Кушнік один із 186 українських католиків, що підписав минулого року звернення до уряду СРСР про легалізацію Української Католицької Церкви, відправляв Богослужіння в Біличині, після того, як лісова каплиця була знищена офіційними чинниками і знову відбудована.

Агентство Ройтерс, подаючи цю вістку, зазначає, що Українська Католицька Церква є особливо сильна в Західній Україні біля границь Польщі та Чехо-Словаччини. Далі агентство інформув про історію Української Католицької Церкви та про С. Хмару. Він званий лікар і перебує, сім років, в карному таборі за „протисовєтську пропаганду”, звільнивши його шой-но у 1987 році. Він поінформував журналістів, що українські католики нараховують кілька мільйонів, і коли від них вимагали здуки з офіційною РПЦерквою ні один з списків не перейшов на російське православ'я, а всі вони включно з Архисписком Іосифом Спіним були арештовані. Він також подав, що недавно заложений Український Культурологічний Клуб звернувся у понеділок, 13-го червня ц.р. до уряду із закликом про звільнення усіх українських політичних в'язнів.

В АМЕРИЦІ

НА ЗАЯВУ ІЗРАЇЛЬСЬКОГО міністра оборони Іцхака Рабіна, що цивільне життєве населення на окупованому західному березі ріки Йордану та в смугі Гази мають право вивести палестинців, які на їхню думку мають вогневі бомби, викликало загальне обурення та протест Уряду ЗСА. Речник Державного департаменту Чарльз Редман заявив, що ЗСА висловили Гравелі свою думку про те, що „цивільне населення Ізраїля не повинно займатися вітриманням правопорядку”, але навряд чи Ізраїль буде прислухатись до думки ЗСА.

ТОРГОВЕЛЬНИЙ ДЕФІЦИТ ЗСА в квітні ц.р. знизився до найнижчого рівня від серпня 1985 року, інформув Департамент торгівлі, стверджуючи, що дефіцит впав на 15,5 відсотка. Імпорт товарів з-за границі дещо зменшився, але їхня доларова вартість значно збільшилася і це привело до зменшення дефіциту. Вивіз американських товарів даліше зростає, бо запотребування за кордоном значно зросло з огляду на зменшення вартості долара. Таким оборотом поглин на міжнародному ринку зрівняв не тільки президент Рональд Реген та його Уряд, але й біржа, яка є чинним мірилом таких явищ.

ЛЕГІСЛЯТУРА ПОВІТУ Сафок, що знаходиться на Лонг Айленді в стейті Нью-Йорк, відкинула вето голови повіту Патрика Гелліна і вивернула в життя перший в Америці закон, який має регулювати компютери та інші апарати з екранами на місцях праці. Одобрено також закон, який вимагатиме від працевлаштованих забезпечення на очі для працівників, що вживають відеостанції, дати їм добре освітлення та взагалі кращі умови праці. Цим зрадили дуже провідники робітничих професій по цілій країні, заявляючи, що повіт Сафок стане зразком для інших повітів і стейтів.

У ВІВТОРОК, 14-ГО ЧЕРВНЯ ц.р., агенти Федерального Бюро Інвестицій перепроводили несподівані обшуки в Пентагоні, заявляючи, що це було частиною одного з найбільших слідств у справі хабарництва урядовців, які мають до діла з надаванням контрактів для Департаменту оборони. Речники ФБІ заявили, що обшуки проведені одночасно у 12-ох стейтах, щоб закінчити слідство, яке тривав вже два роки у справі хабарництва між контракторами Департаменту оборони, дораниками і державними працівниками.

КОМІСІЯ ГОЛОДУ Є ЗАГРОЖЕНА

Як інформують з Вашингтону, Державна комісія дослідження причин і наслідків Великого голоду в Україні в 1932-33 роках, речення якої продовжує в Сенаті і Палаті Репрезентантів законопроект ч. 2304, є під загрозою вето президента Рональда Регена за порадкою Департаменту справедливості ЗСА. Конечним є щоб українські громадяни висловили свій протест проти можливого вето, телефонуючи негайно до інформаційного Бюро Білого Дому на число (202) 456-7639, або висилаючи мейлграми, потелефонувавши до Вестерн Юніон на число 1-800-257-4900 та попросивши оператора ч. 9423. Цей оператор має вже текст готовий до Президента, отже слід подати ім'я, прізвище і число телефону і мейлграма буде доставлена до Білого Дому наступного дня. Кошт — 5,75 дол. Президент повинен підписати або відкинути законопроект до 22-го червня ц.р. Отже діяти треба негайно.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily, except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310. Svoboda (201) 434-0237. U.N.A. (201) 451-2200. Subscription 1 year \$40.00 6 months \$22.00 3 months \$12.00. U.N.A. members 1 year \$15.00. Change of address \$1.00. Make check or money order payable to Svoboda.

Postmaster: Send address changes to Svoboda, 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07310. Tel. (201) 434-0237. (201) 434-0807. (201) 434-3016.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J. For circulation in the U.S. and possessions, postage will be paid by the publisher. For circulation outside the U.S. and possessions, postage will be paid by the publisher. For circulation outside the U.S. and possessions, postage will be paid by the publisher.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07310

Туга за молитвою у публічних школах

Професійне опитове агентство Гелупа запитувало 2,109 американських чоловіків і жінок в різних стейтах, з обох політичних партій, релігійно практикуючих і „агностики“, себто недовірків. Висліди були просто революційні: американські громадяни з усіх названих груп заявили більшість від 51 відсотка до 79, що вони не будуть голосувати на такого президента, який буде протиставити зголошеному президентом Регеном Додатком до Конституції, який привертає молитву у публічних школах. Цей проект нового Додатку тісно в'яжеться з рішенням Верховного Суду з дня 17-го червня 1963 року більшістю восьми членів проти одного, що вилучення або відчитування молитви чи якоїсь частини з Біблії у публічних школах є протиконституційним актом, бо в Америці Церква відділена від держави. Ця справа опинилася була в судах і дійшла аж до Верховного Суду, коли одна жидівка з ньюйоркської ділянки Брукліна зголосила скаргу, що її сина у народній публічній школі примушують вставати і брати участь у молитві на початку шкільних уроків.

Скасування молитви у публічних школах, ба навіть мовчазної хвилини „медитації“ — це був один з найбільш яскравих актів американського лібералізму. Порівнюють цей акт тільки із рішенням Верховного Суду з т. зв. „Міранда“ — справі, що кожному арештованому, навіть убивці, зловленому на гарячому вчинку, треба пригадати, що він має право не відповідати у слідстві без адвоката. Це рішення мало такий практичний наслідок, що деяких убивць звільнювали без найменшої кари тому, що при арештуванні його забули перечитати йому його „права“.

Забора молитви і навіть мовчазної хвилини задуми у публічних школах стала предметом довгих, пристрастних дискусій і безлічі друкованих міркувань. Звернено увагу на нісенітницю проголошення молитви у публічних школах „антиконституційною“, коли на всіх американських банках від одного долара почавши вгору є напис „Ми віримо в Бога“, і коли Президент і члени Верховного Суду та взагалі всі високі державні урядовці мусять складати присягу з рукою на Біблію.

Присягу складається також при прийманні американського громадянства. Кожна присяга є зобов'язанням супроти якоїсь Вищої Сили та величезна більшість присяг в Америці закінчується словами „Так мені, Боже, допоможи“.

Не тільки духовники, але й педагоги, психологи і соціологи, всі, що цікавляться вихованням і психікою дітей та молоді, стверджують, що виключення з публічних шкіл молитви відбилося страшенно негативно на психіці шкільної дітвори і молоді, на обниженні шкільної дисципліни, на скеруванні вихованців народних і середніх шкіл на речі матеріального, а не духовного характеру. Страхливий упадок моралі у школах, небувале ще тому півстоліття явище масової вагітності малолітніх дівчат-учениць, пошесть наркотиків, убивства серед шкільної молоді, все воно в більшій чи меншій мірі пов'язане з атмосферою, яка настала у школах, з яких прогнано молитву.

Члени Верховного Суду призначували досмертно. Тому дуже важко змінити персональний склад Верховного Суду, який почав вирішувати справи найтісніше пов'язані з цілим життям суспільства. Президент Реген використав згоду для призначення на опорожнені місця трьох членів Верховного Суду, більш консервативного а не ліберального світогляду. Ліберальний Конгрес з його демократичною більшістю спершу тільки в Палаті Репрезентантів, опісля також у Сенаті, відкинув першого кандидата, суддю Апеляційного суду у Вашингтоні Борка, не з уваги на його правничі кваліфікації, а з сугубо партійно-політичних причин, щоб зробити напрекір Президентів і щоб не допустити до Верховного Суду людини з великим авторитетом юриста не ліберала. Тому Президент зголосив проект Додатку до Конституції, який уневажнює це злочасне рішення Верховного Суду у справі молитви.

„Нью Йорк Таймс“, повідомляючи про опити агентства Гелупа додає, що ця справа „не є предметом у цюгоричній виборчій кампанії. Не є, але може бути. Все залежить, як її поведе віцепрезидент Джордж Буш, який на жаль, до цього часу виявився млявим і нерішучим противником крайнього ліберала Майкела Дукакіса, який не визнає Церкви і релігії у родинному і громадському житті.“

Усі ми тут, на Заході, боремося за привернення української мови в Україні належного їй місця, за те, щоб нею, нашою рідною мовою, користувалися у державних, громадських, освітніх, культурних, господарських установах, в підприємствах, школах, клубах. Боремося за те, щоб українська мова лунала на вулицях усіх міст України, щоб нею користувалися у спілкуванні адміністратори, господарники, службовці, знайомі, учні, закохани. Щоб українською мовою розмовляли українські батьки й мати зі своїми дітьми. Наша боротьба за привернення української мови належного їй місця співзвучна з боротьбою найшляхетніших діячів української культури на Україні. Ми радіємо, що на сторінках сучасних українських часописів, журналів сміливо лунає домагаючий зберегти українську мову, зробити з неї мову Української Республіки. Одночасно, ми наполегливо, на кожному кроці, тавруємо дотеперішню витиснення української мови з усіх діяльних життів в Україні, ми обурюємося з того приводу, що багато з посеред українців включно з першим секретарем ЦК КП України Володимиром Щербиним, в службових, а, може, й у приватних відносинах, посягають на російську мову. Ми, абсолютно не правдиво, називаємо тих українців кривдниками рідної культури, свого народу, своєї нації, які спричиняють

Від кількох років у Торонто діє Клуб Українських Професіоналістів і Підприємців. Спочатку все спілкування в рамках клубу відбувалося по-українськи, і це було зовсім природне, самозрозуміле, бо ми — українські підприємці і професіоналісти. Згодом, з метою згуртувати в клубі якнайбільше членів, (а в Торонто є кількасот українців-адвокатів, стільки ж лікарів), правління клубу ви-

рішило ввести двомовну, українську і англійську, форму спілкування, включно до писань двомовних протоколів. Виявилось, однак, що цей засіб не дав бажаних результатів. Дійсність показала, що членами клубу ставали лише свідомі свого походження українці, а ті — знають українську мову, принаймні у мові. Невдача з засобом уведення двомовності в клубі повинна б привернути одномовне, українське спілкування, у ньому, а тим часом практика пішла у протилежному напрямку — до переходу на виключно англійську мову. Можна зрозуміти, що молодому поколінню в Канаді й ЗСА легше розмовляти по-англійськи, як і в Україні за сучасного стану по-російськи. Однак, обов'язок пошани до мови батьків наказує українцям поспішати до української мови. Отже, вважаю, і Клуб українських професіоналістів і підприємців повинен вернутися до практики вживання української мови. Там, в Україні, досі насаджували російську мову, а тут наші не насаджували англійської.

Невеликий відсоток найсвідоміших батьків посилає дітей у суботні школи й на курси українознавства, вимагаючи від вчителів доб-

Михайло Шафранюк

ЩОБ НАШІ СЛОВА НЕ РОЗМИНАЛИСЯ З ДІЛАМИ

Усе, про що тут сказано, робимо правильно, так ми повинні робити.

У стосунках між людьми від давніх часів існує принцип так званих „чистих рук“, який зводиться до такого: щоб вказати комусь на неправильність поведінки, треба самому поводитися добре. Саме у контексті цього принципу гляньмо на себе, на українську громаду у вільному світі. Чим не без гріха у відношенні до української мови, чи ми, як того вимагає від українців в Україні, послугуємося рідною мовою там, де це можливо, отже в українських установах, організаціях, під час зустрічей українців, у спілкуванні зі знайомими, в сім'ї. Ось декілька прикладів, які свідчать про те, що наші слова часто розминаються з ділами.

Від кількох років у Торонто діє Клуб Українських Професіоналістів і Підприємців. Спочатку все спілкування в рамках клубу відбувалося по-українськи, і це було зовсім природне, самозрозуміле, бо ми — українські підприємці і професіоналісти. Згодом, з метою згуртувати в клубі якнайбільше членів, (а в Торонто є кількасот українців-адвокатів, стільки ж лікарів), правління клубу ви-

Пилип Демус

СВІТОВИЙ З'ЇЗД УКРАЇНСЬКИХ ЛІКАРІВ

Відень — осідок кайзерів Австрійської імперії, канцелярія якого домінувала над 17 різними націями, місце Віденського конгресу 1814-15 років, після упадку Наполеона, де чотири головні потуги: Прусія, Австрія, Великобританія та Росія розподіляли між собою великодержавні функції своєї політики над цілою Європою.

Австрія — малий гористий край — у середньовічному періоді мала претенсії стати імперією з частиною Польщі, українськими землями Східної Галичини, Закарпаття, Буковини та цілим рядом північних слов'янських і неслов'янських країн. Ніде правди діти, українці цих трьох провінцій силою політичних змін з 1772 року стали громадянами Австрійської імперії й були зліані на ласку й неласку австрійських монархів.

Бувши чотири століття під контролею Польщі, Галичина стала колонією й подала під довгий період наполегливої польонізації. Серед польської суспільства витворилася особлива класа громадян, які здобули протягом століть необмежені в Польщі привілеї. Це були магнати, власники великих посістей, а потім

рих результатів у навчанні української мови. Тим часом є такі батьки, які, прийшовши до школи, в якій існує обов'язок порозумітися між собою виключно українською мовою, також на перервах, звертаються до своїх дітей по-англійськи. Це — прямий доказ, що розмовною мовою у таких родинах є англійська мова. Такі батьки, пояснюючи свою поведінку, покликаються на факт загального в Канаді користування англійською мовою. Це, на мою думку, не становить виправдання, бо ж і в Україні під сучасну пору найбільш поширеною є російська мова.

Кілька років тому в Торонтоському університеті мав доповідь для українських студентів і вільних слухачів, отже старшого покоління українців, один з професорів із ЗСА, спеціаліст від української мови. Доповідь, може й на вимогу Клубу українських студентів, професор читав по-англійськи. По-англійськи також відповідав на запитання, формулював по-українськи. Чому? А після закінчення офіційної частини дехто з старших українців по-українськи висловлював своє задоволення зі зустрічі з професором, який дякував по-англійськи. Той же професор написав по-англійськи книжку, темою якої є захист української мови перед русифікацією. Числа не вказує на розбіжність слів і діл?

(Закінчення на стор. 4)

шляхта. Рівночасно з окупацією Галичини 1387 року прийшли на українські землі єзуїти, прислані польською ієрархією, як противага західному протестантизму, що тоді поширювався скорим темпом у Польщі, а звідти закривався на двори й українських магнатів (Діпр Острозький). Єзуїти закладали на українських землях польські школи і радо приймали дітей української вищої класи громадян (якщо ще такі були), бувши певним, що ті діти після закінчення такої школи, стануть борцями за польські ідеї (Ярема Вишневецький, родина Острозьких, Сапіга та ін).

Польські магнати, польська шляхта та єзуїти зі своєю римо-католицькою програмою були духовною та економічною катастрофою для Галицької волости. Що до відношення польських магнатів до свого уряду, то вони не уявляли жодного авторитету, для них закон не існував. Жили розкошми, без почуття якогось суспільного обов'язку чи відповідальності. Кожний з них утримував гогорту гайдучків на те, щоб робити напади, або грабунки, навіть убивства. Тільки держава могла прискіпiti їх сваволі. Тим часом шляхта творила тут державу та своїм відомим вето паралізувала в сенаті всякі спроби конституційних змін.

Закінчення буде.

жертвувати гроші на підтримку прихильних їм кандидатів тощо.

Можна сподіватися, що з часом, з кожним новим поколінням, впливи американської чи канадської політичної культури, які вимагають поміркованої політичної активності від своїх громадян, будуть сильніші і тим самим більше осіб українського походження позбуватимуться успадкованої обережності, вичікування та нехоті до політики. Цей процес може тривати дуже довго. Постає питання, чи можна цілеспрямовано вплинути на нього, прищипити його, щоб ми не чекали аж кілька поколінь, поки здобудемо впливи в американському житті і зокрема на американську політику.

Роль батьків

Можливості впливати на події і на той процес нашої політичної активізації в Америці існує, якщо ми усвідомимо собі, якими ми є, у чому наша сила і в чому слабкість і тоді раціонально обміркуємо, що може робити громада і кожний особисто, щоб дещо змінити. Метою цієї статті є саме допомогти усвідомити собі нашу успадковану громадянську пасивність навіть у країнах вільного світу дарма, що тут очікують від нас більшого зацікавлення та участі в громадському та політичному житті. Таке усвідомлення — це перший крок до змін. Якщо серед нас самих: батьків, дітей, родичів, а у нас наші громади панують переконання, що вже час позбутися страху і нехоті до політики, що нам треба ангажуватися у життя цієї країни, в різних її діяннях, це матиме вплив на дорослішаюче покоління. Діти бачитимуть, що їхні батьки й родичі бажать цього, бо воно є чимось вартісним і почнуть цікавитися можливістю здобувати вплив і владу в цій країні. Якщо батьки будуть переконані в цій потребі, не будуть відряджувати дітей від участі в політиці і навпаки доряджуватимуть їти туди, де можна здобути владу.

Українські батьки дуже дбають про виховання своїх дітей. На виховання дітей вони не жалують ні часу, ні зусиль ні гроша. Вечорами і „вікендами“, замість відпочивати, вони возять своїх дітей, як не до школи українознавства, то на сцену Пласту СУМА чи ОДУМ-у, або до школи танців, на проби хору чи на лекції фортепіанної гри. Вони купують для них народні одяги, бандури, а дітлом висилають до українських, часом

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Теодор Терен-Юсків

Свято 50-ліття смерті Є. Коновальця у Нью Йорку

В цій особливо вагомій, патріотичній, хоч і трагічній півстолітній річниці смерті одного з найвизначніших героїв нашої нової історії, полковника Євгена Коновальця, українська громада віднайшла свій, такий побажаний, цінний і потрібний момент суспільно-політичної сукупності та об'єднання. Тільки цей сам чинник піднімає на душі всіх і піддає сподіванням на кращі досягнення та успіхи в цьому напрямі в майбутньому.

Дня 5-го червня ц. р., у відновленій залі Народного дому по полудні, відбулось Свято старанням Крайового ділового комітету. Складався він із представників трьох важливіших політичних організацій ОДВУ, ООЧСУ й ОПБВУ. Відкривав програму імпрези д-р Б. Шебунчак. Промовляв д-р Р. Борковський: „Євген Коновалець — військовик і революціонер“, ред. В. Макур: „Євген Коновалець — державний муж і політик“ та інж. П. Байбак: „Євген Коновалець у ЗСА і Канаді“. Очевидно, свято було організовано якось наш-видкоруч, бо наприклад, не було навіть друкованої програми. А це ж пам'ятний і важливий документ. Тому заповідцем був енергійний і швидкий Ігор Дябига. Про промовців і їхні доповіді напише хтось інший, а я займусь тут тільки мистецькою частиною програми. Зі співом виступили відоме оперове сопрано, Марта Кокольська-Мусійчук, виконуючи при досконалому аккомпанементі піаніста Томи Гринькова три пісні: „Синю чічку“ М. Гайворонського (слова В. Бобинського), „Спіть скалічені“ В. Шутя та „Як давно“ Г. Китастого. Заповідач, на жаль, не подавав імен авторів текстів пісень. Це прикрий недолід, бо творцями пісень, крім композиторів є і поети. А винувата тут була часто байдужість самих співаків, які не розуміють, що поруч музикотворців, належить ставити й імена поетів. Наші співаки молодшої генерації цієї славної стрілецької пісні „Синя чічка“ яким не знають. Школа. М. Кокольська Мусійчук пригадала часи, коли ця шемидло чудова пісня (а друга — це „Засумуй трембіто“) були співані майже на кожному концерті. УСС-си відійшли і немає кому пролагувати їхніх залушевних співів. Пісня Шутя не співана ще, має підхожий текст.

Чи не найкращою і найбільш промовистою точною програмою була декламація нашої молоді і гала-новитої актриси Стефи Назаркевич-Юзеїв. Було це в блискучій, патріотичній поезії Бослава „Гімн народів героїв“. С. Назаркевич-Юзеїв виголосила її зі справжньою глибиною переконання і душевного переживання.

Кінцевою точкою програми був полум'яний дует „Пісня соборної України“ з розмашною музикою М. Гайворонського у виконанні Кокольської-Мусійчук та Добрянської. Після яскравих і бурхливих оплесків, заповнена слухачами зала, проспівала назакінчення спільно і бадьоро гимн „Ще не вмерла Україна“.

Оце дуже рідкісне свято залишило в учасників імпрези шире і потужне враження справжнього національно-патріотичного піднесення!

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН, промовляючи в Державному департаменті до членів Атлантичної ради, групи приватних осіб, які підтримують Північно-Атлантичний Оборонний Союз, заявив, що ідучи до Торонто на економічну конференцію сімох індустріальних країн має на меті там звернутися до них про їхнє включення у „спільну офензиву“ проти міжнародної незаконної торгівлі наркотиками. Учасниками запланованої конференції будуть Японія, Західна Німеччина, Франція, Англія, Італія, Канада і ЗСА.

віддалених таборів. Усі ці зусилля заслуговують на признання й подив.

Проте така заповідність батьків може йти задалеко, коли вони стараються за всяку ціну охоронити своїх дітей від будь-якої втрати примисливості чи вигоди. Батьки, що самі зазнали недостатків намагання захистити від них своїх дітей. Вони самі можуть жити дуже ошадно, але нічого не відмовляють своїм дітям. А діти, привичні до того, що вони можуть мати все, що зажагнуть, в пізнішому віці нездібні відмовити собі ніякої примисливості в ім'я чогось вищого. Проте однією з цілей морального виховання дітей є прищипити їм сенс жертвенності і посвятити в ім'я добра іншим, своїм громаді та батьківщині. Відмовити собі чогось в ім'я вищої ідеї — це вимога християнської віри, це основа патріотизму. Вполювати такий сенс жертвенності в дітей нелегко в часі і країні, де панівною філософією життя молодих поколінь стало — шукання тільки задоволення власних потреб і забаганок.

Так перебрана від батьків приватницька настанова в багатьох наших молодих людей ще поглибилася під впливом цієї панівної, егоїстичної філософії життя молодих американських поколінь.

(Цей брак жертвенності та ідейності серед великої частини американських молодих поколінь турбує американських виховників і громадських лідерів). Часом батьки підслідують таку настанову до життя, коли відкидають всякі звернення до жертвенності їхніх дітей, бо мовлять, „вони не мають грошей“. Вони не хочуть бачити, що їхні діти, які нібито „не мають грошей“, щоб пожертвувати кількадесят доларів на якусь українську установу чи акцію, легкою рукою видають сто і більше доларів на одну вечерю з товаришами, їздять „мерседесами“, що коштують 30 тисяч дол., проводять вакації у найдорожчих готелях в різних країнах світу, будують люксові будинки і т. п. Вони нічого не хочуть собі відмовити, навпаки, прагнуть мати всі вигоди вже в молодих роках свого життя, Батьки підслідують таку настанову, коли їх виправдують.

Ангажування в життя своєї громади і американської суспільності вимагає певної жертвенності, посвятити та ідейності. Хто позбавлений цього, волітиме жити тільки для себе.

Закінчення буде.

Богдан Цимбалістий

ГРОМАДЯНСЬКА ПАСИВНІСТЬ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ

IX

Коли приглянутися, як витворюються провідна верства в державних народів, тобто не лише члени урядів, але тисячі і тисячі людей на різних відповідальних посадах міністерств і закордонній службі, можна побачити, що звичайно рекрутуються з родин, які зберігають традицію довгої політичної служби. За інтересування політичними справами і бажання брати активну участь в політичному процесі переходить з покоління в покоління. Діти ідентифікуються з батьками, мають безліч нагод прислухатися до їхніх оцінок, спостерігати, як вони виконують свої громадянські обов'язки і це все править їм за приклад для їхнього життя. Політично пасивні батьки, — а вони становлять величезну більшість в нашій громаді — виховують найчастіше пасивних синів і дочок. Вони наслідують їхню приватницьку філософію життя, їхню втечу від громадського обов'язку та їхню глухоту на голос сумління. Певне число тих громадянських вироблених жертвених громадян, (а їх лише яких 12,000) ідуть шляхами батьків і ангажуються в життя українських установ та організацій, або в американське політичне життя, і є жертвеними. Однак чимало молодих українців, дітей жертвених патріотичних батьків, підпало під вплив панівної донедавна настанови частини американської молоді і вважає метою свого життя тільки задовольняти свої особисті потреби.

У висліді настала в нашій громаді в Америці серйозна криза — криза проводу. Нема охочих з-поміж наших молодих поколінь, ахотити до проводу, або хоч би ставати членами наших установ та організацій, мало хто з них готовий підтримувати їхню діяльність хоч би фінансово. Паралельно з цим іде брах охочих ангажуватися в американський політичний процес, тобто кандидувати на різні пости, бути добровільцями у виборчих кампаніях,

Під патронатом
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ
І УКРАЇНСЬКОГО ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОГО КЛУБУ
у Нью-Йорку
ФІЛЬМ „УКРАЇНА В ОГНІ“

Якщо охоплює все минуле України — від княжої доби до сьогодні, знаходиться в кінцевій фазі продукції.

Одним фільм вимагає для закінчення додаткових фондів. Про-симо наше громадянство допомогти нам фінансово закінчити фільм.

Фільм „Україна в Огні“ — це найбільша сила, яка покаже в прав-дому світлі живий образ України. Діамо змогу, щоб фільм був в бібліотеках, університетах, і наша молодь мала доступ до нього, який заступити голокості України.

Імена жертвовадів будуть відзначені у фільмі та у пресі. Пожертви можна віддати від податку, випустивши чеки на Ukrainian Art and Literary Club, N.Y. (U.V.O.)

Пожертви просимо вислати на адресу: FILM FUND for „UKRAJINA V OHNI“ No. of Account 9965, Self Reliance (N.Y.) FCU, 108 Second Ave. New York, N.Y. 10003. **Ярослав Кулинич, фільмовий продюсер**

ПОТРЕБУЮ КУПИТИ чи ПОЗИЧИТИ
для опису у своїй студії книжку — виставку-представлення
„БАРОНСЬКИЙ СИН В АМЕРИЦІ“.
Бібліотеки чи приватні власники прошу писати до:
BORIS MYHAL, 320 Parnell Ave., Ottawa, Ont., Canada K1Z 5J8
щоб улаштувати трансакцію.

Д-р ЄВГЕН ОЛЕНКО
внутрішні хвороби
приймає у Квінсі виймає на виклики додому

Дентист ОЛЬГА ОЛЕНКО
Профілактика хвороб і зубів. Лікування і протезування. Косметична стоматологія. Приймається тільки за попереднім домовленням

Адреса у Мангеттен: **ROCKEFELLER CENTER**
630 5th Ave., Room 1803
New York, N.Y. 10020

Адреса у Квінсі: **105-37 64th Avenue**
Forest Hills, N.Y. 11375
(718) 459-0111

УКРАЇНСЬКІ БІБЛІЇ
З НАГОДИ Тисячоліття в Україні

Вперше в 70-літній історії Советського Союзу, уряд СССР дозволив на импорт 100,000 Біблій українською мовою.

Асоціація Біблій Української Родни закликає Вас скласти пожертву \$25.00 або більше, в межах можливості, щоб да-ти нагоду Об'єднанні Біблійні Асоціації Західної Німеччини видрукувати і доставити Українську Біблію в Україну.

Ми повинні об'єднано відгукнутися на цю Богом дану нагоду.

З подякою та Божим Благословенням —

UKRAINIAN FAMILY BIBLE ASSOCIATION
P.O. Box 3723, Palm Desert, CA 92261-3723
(619) 345-4913

Товариство Українських Бандуристів,
Капеля Бандуристів ім. Тараса Шевченка,
Школа Кобзарського Мистецтва в Нью-Йорку
та **Школа Гри на Бандури ім. Григорія**
Китастого в Клівленді
— організують —

КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР
від 14-го до 28-го серпня 1988 р. на чудовій оселі
Всіх Святих у Емментон, Па. (близько Пітсбургу)
Приймаємо всіх, хто мають власну бандуру (не треба вміти грати), мають 12 років або більше та розуміють українську мову. Кошт табору \$285.00. Поінформуйте та аплікації зверта-тися на адресу:
DR. MARKO FARION
2433 Overlook, Apt. No. 18, Cleveland Heights, Ohio 44106
Tel.: (216) 932-9016
Звертайтеся якнайшорше!
Приймаємо аплікації до 1-го липня 1988 р.

ІВАН ДЕМ'ЯНЮК ВИСЛОВЛЮЄТЬСЯ:

„ВИЗАСУДИЛИ... ЛЮДИНУ ЯКА Є ЗОВСІМ НЕВИННА, НЕВИННА ОСОБА.“

„Я НЕ Є ІВАН ГРОЗНИЙ! І НАЙСПРАВЕДЛИВІШИЙ СВИДОК Є САМ БОГ, ЯКИЙ ЗНАЄЩО Я НЕВИННИЙ.“

„МЕНИ ЦЕ НЕ НАЛЕЖИТЬСЯ. Я НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ, НЕВИННИЙ — І БОГ Є МЕНИ СВИДОМ.“

ТОМУ ЗВЕРТАЄМОСЯ З ПРОХАННЯМ: ДОПОМОЖІТЬ ЗАХИСТИТИ НЕВИННУ УКРАЇНСЬКУ ЛЮДИНУ СВОЇМИ МОЛИТВАМИ ТА ФІНАНСОВИМИ ПОЖЕРТВАМИ — ПОДАЙМО БРАТНЮ РУКУ КОНЕЧНОЇ ДОПОМОГИ!...

СВОЇ ПОЖЕРТВИ ПРОСИМО СЛАТИ НА АДРЕСУ:

THE JOHN DEMJANUK DEFENSE FUND
P.O. BOX 92819
CLEVELAND, OHIO 44192

Федеральна Кредитова Кооператива
„САМОПОМІЧ“
у Ньюарку, Нью Джерзі
повідомляє про

НОВІ ГОДИНИ УРЯДУВАННЯ
від 1-го липня 1988 р.

Понеділок Закрито
Вівторок і п'ятниця 1:00 по пол. — 8:00 веч.
Середа і четвер 9:00 рано — 3:30 по пол.
Субота 9:00 рано — 12:00 пол.

УВАГА: Кредитова Кооператива закрита кожної суботи від 1-го липня до Дня Праці.

SELF RELIANCE (Newark, N.J.)
FEDERAL CREDIT UNION
734 Sandford Ave.
Newark, N.J. 07106
Tel.: (201) 373-7839

Відкрилася завеса і се-редину сцени освітили світ-ла рефлекторів... Тоді на-рівний голос пронісся зі сцени і поплив аудиторію. Як тільки затихла українсь-ка мелодія „Пісні Любови“, на сцені появилася чарівна силуета співачки. Це була Джай Британ з Лас Вегас, сяючи мов зірка, якою вона і дійсно є, бо була зодіяжена в багатому сріблом, сяючому суконку. „Я є горда, що я — українка!“ заявила з великим запалом любов'ю. Це була перша поява української зірки з Лас Вегас в Чикаго і прем'єра її кон-цертного турне світового масштабу для вшанування Ти-сячоліття Християнства в Україні.

„Наша Радість“ або „По-тіха“, як її популярно нази-вають в українському се-редовищі, була запрошена виступити в Чикаго в кон-церті-бенефіції на користь катедральної школи св. о. Миколая шкільною радою. Концерт відбувся 20-го травня в аудиторії Лейн-технік. Разом зі співач-кою прибула сюди і тала-новита піаністка з Філа-дельфії Ірена Пелех-Зварич. Отець д-р Андрій Чирівський провадив програму і в своїй промові привітав обі гості.

Джай Британ-Козодій — це канадійка українського походження з третьої гене-рації, яка народилася в Пайн Фалс, Манітоба, і ви-ростала у Вінніпегу. Вона невимовно вдала своїм батькам, що вони вкорини-ли в ній глибоку любов до української пісні, звичаїв і культури.

Протягом усіх років, ви-ступаючи на сценах славної столиці американського розвагового світу Лас Ве-гас, вона відчувала велике бажання поділитися спад-щиною свого народу з ін-шими і неї деколи вдалося на різних музичних фести-валях, де співала українські народні пісні. Цей рік „на-ша Радість“ вирішила при-святити цілковито ювілею Тисячоліття, залишаючи свою кар'єру в Лас Вегас. „Я їду як амбасадор україн-ської пісні і звичаїв, щоб захопити нашу молодіть плекарти нашу мову і культу-ру“, сказала вона. І вона є дійсно народним одухотво-ренням, як стверджували всі, що мали приємність

бути на її концерт і бачити особисто.

Джай Британ — співачка великих артистичних і го-лосових спроможностей. Її голос звучить глибоко на-строєно, коли співає „Взяв би я бандуру“, і глибоко драматично, коли співає молитву з опери „Запоро-жень за Дунаєм“ Гулака-Артемівського. Допомога-ючи собі відповідними жес-тами, з великим гумором виконала пісню „Штучні рожі“. Її рецитатив „Я є українська мови“ виказує силу її повної інтерпретації. Вона вміє висловити глибо-ке почуття без перебільше-ного сентименту. Цю поезію вона рецитувє в пре-красному українському на-родному одязі. У заключній своїй пісні „Не плач, Украї-но“ наша зірка відкрила ще один прояв свого таланту як композитор еліт і музики. Треба було бачити реак-цію захопленої молоді.

Наш Чикагський Влади-ка Іннокентій Лотоцький так хвалив Джай: „Господь Бог обдарував її багатим і мелодійним голосом. Це є

Літературний вечір М.Ласовської-Крук в Лос Анджелесі

Лос Анджелес, Каліф. (З. Матла-Рихтицька). — Міс-цеві любители драми і про-зи, особливо ті, котрі мали нагоду захоплюватися по-вистями „Під чорним небом“ і „Давішка молодість“, як рівнож драмами „Олеся“, „Віщування старого дуба“, „Іван Мазепа“, „Льодо-лом“ й іншими, пера усмі-відомі Мирослави Ласов-ської-Крук, неспереливо очі-кували дня 21-го травня ц.р., коли сюди мала завіта-ти до Лос Анджелесу пи-сменниця Мирослава Ласов-ська-Крук.

Літературний вечір, влаш-тований Українським „Кон-гресовим Комітетом Аме-рики, Відділ Лос Андже-лес, відкрив голова Відділу д-р Олег Сацюк, коротко накресливши літературну творчість й суспільно-грома-дську діяльність письмен-ниці, тричі нагородженої Літературним Фондом ім. Івана Франка. Він також розповів кілька теплих осо-бистих епізодів із їхнього перебування в Аргентині.

М. Ласовська-Крук роз-повіла про своє гаряче ба-жання написати найславні-ші часи нашої доби та, на її думку, конче потребу та-

Український Музичний Інститут
Відділ Ньюарк, Н. Дж.
Вівторок, 21-го червня 1988 р.,
год. 7-ма веч.

РІЧНИЙ ВИСТУП УЧНІВ
нижчих, середніх і вищих курсів
кл. Т. Богданської, Д. Каранович, П. Крупи,
М. Мазькевич

Зал УНДому, 140 Prospect Ave., Irvington, N.J.

Ярослав Вижицький
ВИСТАВКА НОВИХ КАРТИН
Неділя, 3-го липня 1988 р., год. 3-тя по пол.
Гантер, Н. Й. у власній галерії,
напроти Мотелю „Сеня“

Дж. Британ розпочала концертне турне з нагоди Тисячоліття

Присмію після концерту зфотографуватися на пам'ятку з улюбленою співачкою.

видиме, що вона прагне поділитися своїм даруван-ням з нашими громадами під час тих ювілейних свят-кувань. Посадник міста Лас Вегас Рон Льюї назвав Джай Британ амбасадором Доброї Волі для всіх гро-мад світу. І він не міг кра-що вибрати!

Виступ Джай був збага-чений музикою і акомпан-юванням Ірени Пелех-Зва-рич. Піаністка, також укра-їнського походження, кон-цертувала по всіх єдиних сестрах Америки в Канаді. Виступала також у місцевій радіопрограмі та в радіо „Вільна Європа“.

Чикагська публіка мала при-ємність слухати її викона-ння трьох композицій: „Гу-цульської токти“ Кос-Ана-тольського, „Сонатини“ Дмитра Бортнянського і „2-ої рапсодії“ Миколи Лі-сенка. Нині Пелех-Зварич працює асистенткою у сво-го професора та вчить гри на фортепіані в музичній школі Сеттлмент та в Ук-раїнському Музичному Ін-ституті у Філадельфії. Га-лож працює як учителька музики в шкільній системі у Філадельфії.

В другій половині про-грами виступали наші міс-цеві танцювальні групи. „Громицька“ виконала „Го-пака“ і „Букваринський та-нець“ хореографією Роксани Дікої-Пилипчук і Марти Гордиловської-Козинської. Танці були виконані плав-но з ліричним забарвленням. Р. Пилипчук і М. Козин-ська наполегливо із великим відданям працюють над

традиційним танком, а та-кож вносять до них балетну техніку.

Школа українського ба-летного і народного танцю при парафії св. Володими-ра і Ольги виконала „Коза-чок“ і „Маленькі гуцу-льські“. Краса народного одягу і виконання молоді-чих ансамблів під артистич-ним керівництвом Р. Пилипчук і М. Козинської за-хоплювали присутніх, які нагороджували їх щедрими оплесками.

Українська школа націо-нального балету, яка репре-зентує організацію СУМА, виконала „Гуцульську Сі-мфонию“ і „Допілка“ під артистич-ним провідом Євгена Лі-твінова. Вони показали ве-лику динамічну силу, чим славиться ансамбль „Ук-раїна“, який є також під провідом маестра Літві-нова.

Багато дітей обох ансам-блів є студентами або ще студентками школи св. о. Миколая. Треба подякувати, що вони вклали так багато праці для власної школи. А Славоко Біланчик, вітаючи нашу українську зірку, ска-зав як представник школи: „Наша найкраща і най-тепліша подяка для Вас за по-вист часу і придбання фонду для школи. Наші серця справді є сповнені щастям і любов'ю“. Якщо наші діти і наша молодіть будуть за прикладом Джай Британ, то ми ще довгі ро-ки будемо задоволені нашою українською ідентичністю.

Ярина Жмуркевич

Опублікували...

(Закінчення зі стор. 1)

також наш земляк Віталій Коротич, теперішній голов-ний редактор популярного добре редагованого жур-налу „Огоньок“, соціолог Тетяна Заславська, еконо-міст Абелі Атангій, істо-рик Юрій Афанасов, публі-цист Федор Бурлака, дра-матург Михайло Шатров і економіст Миколай Шмелєв.

Якщо йдеться про В. Ко-ротича, то він все ж таки буде учасником цієї, важ-ливої конференції, але в числі делегатів від міста Херсону.

В п'ятницю ввечері, 3-го червня, советське пресо-ве агентство ТАСС поінфор-мувало, що Московський комітет компартії змінив рішення багатьох районо-вих партійних організацій в результаті чого до списку були втягнені замість при-хильників перебудови і сла-ности, чимало членів зі „ста-рої гвардії“ Компартії, що їх висунули місцеві партійні організації. Пікаве при го-му це й те, що вони на ле-жать до старої бюрократи-чної машини, яка повною парною працює проти пере-мін в СССР, проти відкри-того суспільства, збільше-ння свобод тощо, побуюн-ючись, що такі зміни мо-жуть некорисно впливати на їх особисті посади, що їх вони досі займають.

Західні політичні епосто-рачі тому скептично при-йняли нібито внясення дру-гої після генеральної сек-ретаря ЦК КПСС особи в Політбюро Стора Лігачова, який в місті Тольятті за-явив, що погодиться про ні-біто „створення опозиції до реформи М. Горбачова не-правдивий. Всю вину він зліх-дав на „ворожі кода на Заході“, які дуже багато говорять про різницю в поглядах серед керівників Советського Со-юзу... Ті, які говорять про ці справи є напевно ворогами Советського Союзу“, — заявив С. Лігачов.

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЛЕМКІВЩИНИ
Відділи: Пассейк, Елізабет, Ньюарк, Джерзі Сіті, Нью Йорк, Йонкерс
— влаштовують —

ФЕСТИН — „ПІКНІК“
в неділю, 26-го червня 1988 р., поч. 12-та год. дня

ANNUAL PICNIC
Sunday, June 26, 1988 at 12 o'clock noon
в Українському Домі Культури
при Davidson Avenue в SOUTH BOUND BROOK, N.J.
(Оселя Української Православної Церкви-Пам'ятника)

Оркестра „БЕРКУТ“
В програмі: мистецькі виступи — Бандуристи „Гайдамаки“, вигриші, розваги і несподіванки.

Виходить...
(Закінчення зі стор. 1)

історія християнства в Укра-їні подана у хронологічно-му порядку. Кожний розділ попереджують короткі всту-пні статті про події в Евро-пі і в Україні і про стан християнства в даному пері-оді. Незвичайно важливим є факт, що у кожному розді-лі подано список церков і монастирів, які були збудовані у даному періоді і які збереглися до нашого часу, як архітектурні пам'ятки, а в останньому розділі є пов-ний список зруйнованих православних і католицьких монастирів і церков.

Рівнож подано список всіх відомих митрополитів і списків та володарів України — українських кня-зів і гетьманів.

У книжці є 428 чорнобі-лих і кольорових фотогра-фій, між якими є фотографії динних мистецьких церков-них пам'яток. На твердій обкладинці — собор св. Со-фії у Києві у природних кольорах на голубому тлі, а напів золотими літерами. На кінці збірки є покаж-чик понад 2,500 імен і назв.

Ред. О. Зінкевич, розпові-даючи зі захопленням про це видання, особливо під-креслює те, що у збірнику енциклопедії містяться пов-ні списки всіх зруйнованих советськими властями мо-настирів з усіми датами і даними скільки у них було ченців чи монахинь.

Тому ми ставимо йому питання звідки упорядник книжки дістав такі важли-ві для історії нашої Церкви дані. Ред. О. Зінкевич ви-яснює, що в архіві УВАН знаходяться матеріали о. Митрофана Явдося, який зібрав список зруйнованих в Україні церков і монасти-рів Української Правосла-вної Церкви, і він був надзви-чайно — допоміжним при складанні цієї енциклопедичної хронології.

Це однак лише одна час-тина інформації, а нам ціка-во, що було основним дже-релом. Довідусьмося, що цим джерелом була „По-вість вісних літ“ (яка, до речі, досі не перекладе-на на українську мову). „Га-лицько-волоська літо-пись“ та історичні твори таких авторів як Михайло Грушевський, Микола Чу-батий чи Іван Власовський. Питасмося ред. О. Зінкеви-ча, в якій спосіб відбува-лося редагування такого збірника, коли до того було причетних ряд співробіт-ників. Отож відбувалося во-но так, що на підставі ряду основних творів окремих чле-нів редакції вибирали події, списували все, що тор-калося цієї події, відтак ще порівнювали з іншими да-ними, а коли були розход-ження то її консультували-ся знавці історії. Він під-креслює при тому, що без цілого ряду співробітників і без допомоги А. Сороковсь-кого не можна б було під-готувати такого збірника в англійській мові. Ред. О. Зінкевич також зазначає, що збірник є чисто інфор-мативним виданням, де хро-нологічно дана дата за да-тою, не дає жодного інфор-мативного матеріалу для чужин-ців.

Наші гості з радістю ін-формують нас, що заки во-ни зайшли до редакції „Сво-бода“ відвідали Екзекутиву Українського Народного Союзу і діставили від її членів задоволення повної мораль-ної підтримки. Також УНС уможливив фінансово, щоб це видання появилася в при-значеному часі.

А далі вже залежить від української громади, щоб цю так потрібну книжку розповсюдили якнайшорше та використали її для інформувачи чужинців про історію українського хри-стіянства.

Наші гості з притиском зазначають, що ця книжка в ніякому випадку не конку-рує з іншими виданнями в англійській чи українській мовах, які появилися чи появилися для відзначення 1000-річчя. Це чисто інфор-маційний збірник, де події подані хронологічно, прик-расні фотографії і ма-пани, а передусім кожний із десяти розділів подано одна-ково вступну статтю з пояс-ненням, а відтак політичну і релігійну ситуацію даного періоду в Європі і поданням списку володарів світ-ських та церковних даного періоду.

Ця книжка появляється наразі лише англійською, мовою, але як завжди ред. О. Зінкевич, з принципово-го мотиву добре б було б ви-дати також українською. Однак тут треба знову ме-ренувати чи меншати, щоб по-дарувати на ту цілу 20,000 дол.

Пастора...
(Закінчення зі стор. 1)

тора Володимира Савчука, а в середу був похорон на-ший із парафії. Український національний прапор несе-ла в тиарі з американським пра-пором і прапорами бага-тьох народів світу молода українка, Міріам Савчук.

У п'ятницю, 10-го червня, відбулися вибори провдо-рарів. Президентом знову обрано пастора д-ра Карла Мекінгера, першим віце-президентом д-ра Г. Гросе-з-Бразилі, генеральним сек-ретарем д-ра Дж. С. Моріса з Голландії. Від Українсь-кої Батистської Церкви пастора О. Гарбузова об-рано одним з віцепрезиде-нтів, а пастора Володимира Домашовича обрано членом ексекютивного комітету.

Гаслом конгресу було: „Щоб були всі одно, як Ти, Отче, в Мені, а Я — у Тобі, щоб одно були в Нас і во-ни, щоб утворював світ, що Мене Ти послав“.

Про конгрес писала аме-риканська преса, передава-ла телевізій і радіо, а в Україну про перший конгрес передає через „Голос Америки“. Наступний кон-грес ради вирішено мати у Ванкувері, Канада, в серпні 1990 року.

І тут ми ставимо чергове питання нашим гостям — для якого призначений цей збірник інформації. Нам з'ясується, що книжка є для дослідників, для заці-кавлених українською цер-ковною архітектурою (бо в збірнику вперше опублі-ковано знімки соток українсь-ких церков), для бібліотек і

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями та Знайомими,
що в суботу, 4-го червня 1988 р. в Arlington Hts. Ill
на 92-му році життя відійшов від нас у Вічність

наш Найдорожчий
БАТЬКО, ДІДУСЬ
бл. п. інж.
ВАСИЛЬ МОРОЗ

Горем прибито:
сін — РОМАН з Родиною
ПОХОВАНИЙ на Українському Національному цен-тра-рі у Вашингтоні, Д. К.

